

[Sigsgaard.]

tror, man skal være opmærksom på, at der her er tale om et forslag, der tager særligt hensyn til de folk, der trods alt ikke er værst stillet på boligmarkedet, nemlig dem, der har en lejlighed, og blandt dem igen dem, som har de bedste lejligheder. Folk med dårlige lejligheder er der jo ingen der vil bytte med alligevel; en lille saneringsmoden toværelses er ikke meget værd på byttemarkedet. Det skal man bare gøre sig klart, når man vurderer forslaget her.

Derfor ville det være godt, hvis man samtidig kunne gøre noget for de boligløse. Jeg tror egentlig, man skulle prøve at kombinere forslaget her med en central boliganvisning. Hr. Skovmand var inde på, at skal forslaget her eller et tilsvarende forslag gennemføres, er det vigtigt, at det kommer til at gælde alle boliger, også kommunale og almennyttige boliger, og det kan jeg i og for sig godt give ham ret i. Men det er sådan i dag, at visse kommuner og også almennyttige selskaber opfatter deres meget begrænsede byggeri — begrænset, fordi der er en maksimumsgrænse for det almennyttige byggeri — som noget, der i ganske særlig grad skal komme de svagt stillede til gode, dem med de mange børn, dem med de dårlige indkomster osv., som ikke kan få deres boligbehov tilfredsstillet på boligmarkedet i øvrigt. Det er nok derfor, man er stødt på en vis modstand fra kommuners og også fra almennyttige selskabers side. Hvis man skal komme frem til det ideal, som hr. Skovmand skitserede, at det skal være alle boliger, dette her gælder, må man derfor sætte kvotaen op for det almennyttige byggeri, og man må sikkert også inspirere kommunerne til i højere grad at gøre sig gældende på boligmarkedet — for en gennemførelse af forslaget her skulle nødig føre til, at særlig svagt stillede mennesker blev endnu dårligere stillet på boligmarkedet, end de er i dag.

Jeg tror også, der kan være grund til for det udvalg, der skal se på forslaget, at tage den særlig alvorlige situation på boligmarkedet i København, i hovedstadsområdet, op til behandling. Det er jo sådan, at Danmark boligmæssigt er delt i to dele i dag; der er hovedstadsområdet i ret vid forstand, og så er der det øvrige land. Det er ganske særlig i hovedstadsområdet, de store pro-

blemer gør sig gældende, og tiden kan komme, da man må gennemføre en særlig lovgivning for dette område. I mange andre områder ude omkring i landet er der ikke nogen særlig boligmangel; i en by som Herning kan man i dag få en 4-5 værelses lejlighed for 450-500 kr. om måneden, medens en tilsvarende lejlighed i hovedstadsområdet koster mere end det dobbelte.

Jeg vil bede udvalget om bl. a. at se på det forhold, at der i hovedstadsområdet for tiden står masser af lejligheder ledige — og i lang tid — samtidig med at der er en ganske kolossal boligmangel; der går dårligt en uge, uden at jeg får henvendelser om sådanne lejligheder, der står ledige. Det er aktuelt at skærpe tilsynet, men måske også at skærpe bestemmelserne, sådan at lejlighederne kommer i brug igen. Der er også eksempler på, at folk gør lejligheder til ejerlejligheder og ligger med dem i meget lang tid og venter for at få dem solgt til en høj pris. Jeg tror altså, at dette skal tages op; men først og sidst tror jeg, at man skal tage forslaget om centrale boliganvisningskontorer op; der har ret til anvisning også af private lejligheder.

Så har jeg lyst til lige at gøre opmærksom på, at samme dag, som folketinget behandler dette boligforslag, har en delegation af københavnske murersvende søgt foretræde for folketinget, talt med medlemmer af dette ting og har gjort opmærksom på, at arbejdsløsheden blandt københavnske murere har været sådan i det sidste år, at den svarer til 2.000 lejligheder. Havde der ikke været den arbejdsløshed, kunne der have været bygget 2.000 lejligheder mere. Det er et stort tal, og det er altså kun i hovedstadsområdet. På landsbasis er arbejdsløsheden så stor, at den svarer til 8.500 lejligheder, efter hvad murerne har oplyst over for os. Men hvis vi bare tager tallet for hovedstadsområdet, ville det, hvis man kunne afskaffe denne arbejdsløshed og i øvrigt kanalisere de nødvendige midler over i boligsektoren, vel svare til en 50 pct.s forøgelse af det almennyttige byggeri.

Jeg skal i øvrigt henvise til de bemærkninger til det tilsvarende forslag sidste år, som mit partis daværende ordfører gjorde, og bede om, at man tager dem i betragtning, når man i udvalget behandler forslaget. Han stillede forslag om, at der blev op-